

Tidligere og fremtidige liv - del 4

Regressionsoplevelser

I ser ud, som om I var langt væk?

Kvindelig tilhører:

Det var underligt, for inden vi kom til den første dør – da vi gik gennem skoven – følte jeg stor frygt, og jeg havde lyst til at skribe og løbe min vej. Det var meget intenst, og da vi gik gennem den første dør, var det eneste, der kom til mig, at mit navn var Jenny. Det virkede, som om jeg boede på en gård, og jeg kan ikke med sikkerhed sige, hvilken tidsperiode det var – måske begyndelsen af 1900 tallet, men der var et stort æbletræ, og der var denne lille dreng. Jeg var hans mor. Det var det eneste, jeg fik ud af den første tidsperiode, og da vi gik gennem den anden dør, var jeg en mand, og mit navn var Josh, og så ved jeg ellers ikke mere.

JJ:

Ok, alle der fik et navn, ræk hånden op. Ok – hvad oplevede du?

Kvindelig tilhører:

Gwyneth og jeg følte, det var en periode omkring middelalderen, og min første mand var der bag den første dør, og det er ret interessant, for i dette liv har han altid været meget fascineret af middelalderen.

JJ:

Der er ret stor sandsynlighed for, at han levede på det tidspunkt, og at du også gjorde det.

Kvindelig tilhører:

Jeg fik kun fat i mit efternavn, og det var O'rath.

JJ:

Det er et interessant navn.

Kvindelig tilhører:

Det er ret særpræget.

Kvindelig tilhører:

Jeg kan kun huske, at jeg kom ned ad trapperne, og da jeg kom ned, var der flere trapper, og da jeg kom ned ad dem, så jeg kæder og jern hængte på væggen, mens jeg gik nedad. Da jeg kom tilbage, så jeg ham smile til mig, og så var der ikke mere efter det.

Wayne:

Jeg fik to navne, men det første lød langt fra engelsk – det var noget i retning af Schvet.

JJ:

Måske skandinavisk?

Wayne:

Ja måske sådan noget i den retning. Anden gang gik jeg tilbage til en meget primitiv tid, og mit navn var nærmest en lyd, som jeg lavede, og folk havde individuelle lyde, som blev associeret med

dem – som måske i hulemenneskenes tid. Når du ønskede en andens opmærksomhed, lavede du den lyd, der var associeret med ham eller hende.

JJ:

Jeg gad vide, om hunde gør sådan. Ellers nogen?

Kvindelig tilhører:

Jeg kæmpede lidt med mig selv ved den første dør og forsøgte virkelig at koncentrere mig for at se ham, men da jeg kom til den anden dør, dukkede navnet Jennifer op, og jeg tror, jeg var bager. Jeg havde et stort, hvidt forklæde på og stod foran en stor murstensovn, og det er det eneste, jeg kan huske.

Kvinde:

Ved den første dør fik jeg ikke noget navn og heller ikke rigtigt et billede, og ved den anden kom navnet Yaleila, og jeg så bare en masse lys.

Kvinde:

Bag den første dør var jeg en lille pige, som hed Sara Jane Proctor, og det var lige omkring år 1900. Jeg var på ferie sammen med mine forældre ved en sø, og ved den anden dør var jeg en mand, og mit navn var Hector. Jeg var i krig, og menneskenes vildskab frastødte mig.

Mandlig tilhører:

Jeg så en ridder, der red af sted til kamp, og jeg var ret deprimeret over det. Da du sagde, at jeg var iagttageren, så jeg en prinsesse og billedet af en nøgen baby pige, men hun havde sådan nogle store mandehænder og – fødder. Griner!

JJ:

Var du prinsessen?

Tilhørerne ler.

Mandlig tilhører:

I det andet liv fik jeg noget i retning af Ashley, og hun var måske tjenestepige at dømme efter hendes påklædning.

Kvinde:

Jeg synes, min første oplevelse var meget foruroligende. Jeg fik det ud af det, at jeg var en person, der døde i Holocaust i en af de der forbrændingsovne, og jeg kunne ikke få fat i en alder (hulker). Det var meget foruroligende. I den anden fik jeg navnet Margret Shaw og beskeden "gør mod andre, som du ville ønske, andre ville gøre mod dig", og det var virkelig foruroligende.

JJ:

En af mine venner – jeg ved ikke, hvor hun befinder sig nu – men hun kunne huske sit tidligere liv uden videre, uden meditation og lignende. Hun var død under Holocaust og blev genfødt, kort tid efter at hun døde. Hun var en af de få, der huskede sit tidligere liv uden at skulle gå tilbage og genvinde informationen. Og ja, det kan være meget foruroligende. Fik du nogen information om dine forældre eller andre, som var tæt på dig?

Kvinden:

Måske havde Margret Shaw noget at gøre med det. Jeg ved det ikke.

JJ:

Tror du, at du blev dræbt af nazisterne?

Kvinden:

Det var det eneste, der gav mening, da jeg vågnede op, men under selve oplevelsen var det svært at finde hoved og hale på det. Det virkede ligesom en skrækkfilm, og måske var jeg et barn, for jeg kunne ikke rationalisere som en voksen.

JJ:

Du fangede virkelig følelsen, og det er et stærkt bevis på, at du virkelig gik tilbage til et tidligere liv. Jeg havde engang en kvinde i regression, som havde en meget foruroligende oplevelse, hvor hun var på et børnehjem i middelalderen, og når de fik for mange børn, tog de bare nogle af dem med ned i kælderens og huggede hovedet af dem. De havde taget hende med ned i kælderens og hugget hendes hoved af, og i dette liv havde hun lidt af nakkesmerter hele livet. Da jeg fandt ud af det, forstod jeg, at den nuværende smerte skyldtes dette tidligere liv, og jeg fortalte hende, at hun var nødt til at gå tilbage og gennemleve det igen. Så jeg tog hende tilbage og fik hende til at gå igennem oplevelsen nogle gange, indtil den ikke længere foruroligede hende. Bagefter lod det til, at hendes nakkesmerter forsvandt. Jeg mødte hende 10 – 15 år senere, og hun sagde, at siden regressionen, havde hun overhovedet ikke haft smerter i nakken, så det var meget interessant.

Mange af vores smertefulde oplevelser i fortiden præger os, og vi må på en eller anden måde arbejde os igennem dem. Det er måske noget, I kan reflektere over, når I lægger jer til at sove. Det er vigtigt, at man er i stand til at se alt fra fortiden i øjnene – ikke blot fra tidligere liv, men også fra dette. Når vi bliver udsat for noget meget smertefuldt, prøver vi ofte på at løbe væk fra det og på at flygte fra at blive såret af oplevelsen. Når jeg fx møder én, som ikke kan lide et bestemt ord, så siger jeg det ofte til ham, fordi jeg tænker, at det er en slags trigger ord, der giver ham et problem i dette liv, og så er det vigtigt, at man er i stand til at gå tilbage og se dét i øjnene, som skræmte én så meget. Til sidst kan man se på det, som noget der bare skete og føle en lethed, når man gør det. Det vil føles, som om en byrde, der har tynget dig meget længe, pludselig forsvinder, og man føler sig meget let. Det kan virke lidt uretfærdigt, at mørket kan finde gode mennesker og give dem problemer, som bliver hængende hos dem i et antal liv, men på den anden side har vi nok alle sammen gjort noget ondt i en fjern fortid, så det har alt sammen med karma at gøre på en eller anden måde.

Kvindelig tilhører:

Det første liv, som jeg gik tilbage til, foregik i bibelske tider, tror jeg, og det eneste, jeg kunne se, var disse kæmpestore murstenshvælvinger i skyggen. Da du sagde, at jeg skulle være iagttageren, så jeg mig selv som barn og på min dødsseng, og jeg kunne se mig selv under hvælvingerne, og jeg ved, at det betyder noget, men ikke hvad lige nu. Da du sagde, at jeg skulle finde en, jeg holdt af, var der en ung pige, der ventede. Det følte, som om hun var min søster, og at jeg var en mand i det liv. I mit næste liv var jeg skibsbygger, og Silar var navnet, der kom til mig. Mit største problem havde at gøre med tillid.

JJ:

Fint.

Midge:

Da jeg gik gennem den første dør og ned ad trinene, forstod jeg pludselig, at der var nogen foran mig, og da vi nåede det tiende trin, hørte jeg min mors stemme, og hun sagde mit navn. Hun sagde "Margret", og hun sagde det med en stemme, der gik rent ind hos mig. Det så ud, som om jeg fulgte efter én i en stor kåbe ned ad trappen. Anden gang var jeg i en skov, og jeg gik på noget, jeg tror, var mos. Så blev jeg hængende der, fordi jeg frøs og ikke kunne mærke mine fødder. Så hørte jeg ordene "Pas på", og det var det hele.

Kvindelig tilhører:

Jeg opfangede ikke ret meget i den første dør – jeg tror, jeg var et lille barn i en kvæker familien på grund af tøjet, og så faldt jeg i søvn.

Kvindelig tilhører:

Jeg kan bare huske, at jeg så nedad og fik øje på døren, og jeg så nogle symboler og noget lys, og så husker jeg ikke mere.

Kvindelig tilhører:

Jeg oplevede noget, men ikke noget der overraskede mig. Og DET overrasker mig.

JJ:

Havde du været tilbage i fortiden tidligere?

Kvinden:

Nej. I det første liv var jeg indianer til hest, og jeg var en mand.

JJ:

Og det overraskede dig ikke?

Kvinden:

Nej ikke rigtigt, og anden gang var jeg en munk og utrolig lykkelig. Åh, det sagde jeg også her til aften, ikke? At jeg var meget lykkelig! Mit navn var Michael, og jeg snakkede med mine venner. Det eneste ord, jeg fik, var "overflod".

Copyright 2011 by J J Dewey